

Svajonų
ROMANAI

Tango

LISA RENEE JONES

Stebėk mane

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 kovas–balandis

Knygute.lt

Lisa Renee Jones
(Liza Renė Džouns)

STEBĚK MANE

Pirmasis trilogijos
Realybės šou:
Amerikos šaunuoliai
romanas

Versta iš Lisa Renee Jones, Watch Me, 2012

© Lisa Renee Jones, 2012

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Gabrielė Virbickienė, vertimas iš anglų kalbos, 2014

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-879-9

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

Pasigirdus riksmui Megan Tipan, naujo šokių realybės šou *Amerikos šaunuoliai* prodiuserė, staiga pakirdo iš gilaus miego ir išsigandusi atsisėdo lovoje. Širdis daužėsi krūtinėje. Maždaug po dviejų sekundžių restauruotame Viktorijos laikų pajūrio dvare įsijungė vandens purkštukai. Megan išrietė nugarą, kur ją kute-no lediniai, pro plonus marškinėlius prasigėrusios drėgmės pirštai.

Staiga šoką pakeitė mintis apie labai tikėtiną gaisrą, ir Megan visiškai išsibudino. Ji paskubomis nubloškė drėgnas paklodes ir nubėgo prie durų. Pastate apsistojo dvylika perspektyvių šokėjų, atvykusių siekti savo svajonių, o ne gyventi košmare, todėl Megan turėjo pasirūpinti, kad jie ir filmavimo komanda būtų saugūs.

Atlapojusi duris ji koridoriuje pamatė Džindžer Skot, vieną iš dviejų šou choreografių ir *namiškių mamytę*, kuri laiptais žemyn vedėsi šešias šokėjas.

– Ar visi sveiki? – garsiai sušuko Megan, nes atrodė, kad šniokščiantis vanduo užgožia viską, išskyrus aplink aidinčius, panikos per-

smelktus balsus.

- Tik išsigandę, - atsakė Džindžer braukdama nuo veido šviesių šlapių plaukų sruogą. Megan taip pat patraukė nuo akių savo šviesiai rudus plaukus. - Niekur nemačiau ugnies. Didžėjus sakė, kad nematė ir apačioje.

Didžėjus buvo jos brolis dvynys ir namuose ėjo tokias pat pareigas kaip ir ji.

- Paskambinau 911, - iš apačios sušuko Didžėjus skubėdamas pas jas. - Gali būti, kad kažkas negerai su elektra. Senuose namuose taip nutinka labai dažnai.

Na, žinoma, niūriai pamanė Megan. Argi ne-nuostabu? Po dvi savaites trukusių talentų paieškų visoje šalyje, per kurias juos nuolat lydėjo nesėkmės - jų buvo tiek daug, kad žmonės netgi pradėjo šnabždėti apie *prakeiksmą*, - jie įsikraustė į namą su pasenusiu elektros įvadu, kuris sukėlė gaisrą pačią pirmą naktį.

- Ar visi sveiki? - nuo laiptų apačios pasigirdo kito šokėjo balsas. - Ar jums reikia pagalbos?

- Ne, lik, kur esi, - sušuko Megan ir vos praverusi lūpas prisirijo vandens. - Mums pagalbos nereikia, gaisro nėra, - *ar bent jau mes apie jį nežinome*, bet ji to nepasakė. Nenorėjo

dar labiau visų išgąsdinti.

- Sukviesk visus ant pievelės, kad galėtume suskaičiuoti, ar nieko netrūksta, - sušuko Megan veddamasi Džindžer ir Didžėjų žemyn. Kuo greičiau ji perims situaciją į savo rankas, tuo geriau. Perims į savo rankas? Jai jau trisdešimt dveji metai, be to, ir po savo pačios kaip šokėjos karjeros, kurią sugriovė kelio trauma, turėtų žinoti, kad tai tik saviapgaulė. Kai jau atrodo, kad viskas priklauso nuo tavęs, kontrolė išslysta iš rankų.

Galiausiai Megan visus permirkusius gražuolius šokėjus surinko ant pievelės priešais namą. Visi atrodė taip, tarsi pozuotų gašliam, tik suaugusiesiems skirtam žurnalui. Ji jau įsivaizdavo, kaip montuoja šį segmentą. Filmavimo kameros užfiksuotų kiekvieną smulkmeną, o studijos valdžia *tikrai* norėtų, kad šis nelaimingas atsitikimas būtų parodytas kaip ne žiūrovui skirta medžiaga. Juk jie parodė visas ankstesnes nelaimes - nuo griūvančių dekoracijų ir sugedusių autobusų iki išprotėjusio gerbėjo, kuris padegė viešbučio vestibulį.

Staiga jai į galvą kaip kulka šovė mintis. O, Dieve. Labai *prasta* mintis.

Megan apsisuko ir pažvelgė į namą tarsi jis būtų užkeiktas, stebeilijo į monstrą, kuris tuoj

sugriauš viską, netgi jos karjerą. Ilgus metus Teksase dirbusi didžiausios Dalaso naujienų programos prodiuserė ji pagaliau gavo progą pristatyti šio šou idėją. Palikdama senąjį darbą ir tikėdamasi, kad nauja laida išgyvens reitingų kare, labai rizikavo. Šįvakar ta rizika išaugo dar labiau. Šlapo ne tik filmavimo kameros, bet ir pats namas, kuriame projekto dalyviai turėjo praleisti ateinančias dvylika savaičių. O Megan puikiai pažinojo nepastovius televizijos vadovus ir suprato, kad jos svajonių šou pažū virsta košmaru ir netrukus gali būti atšauktas.

Ir nors geriausias šokėjas turėjo laimėti naują automobilį, pinigų ir sutartį su televizija, o kiti dalyviai sulaukti didelio pramogų industrijos dėmesio, galinčio pakeisti jų gyvenimus, Megan baiminosi, kad viskas gali baigtis dabar pat.

Ji mėgino guostis primindama sau apie galingus teisėjus, kuriuos pakvietė į tiesiogines transliacijas, – gerai žinomą choreografą, labai gerbiamą atrankų agentą ir netgi žinomą popžvaigždę. Žinoma, studija nenorės sumokėti jiems netesybų pirma pati negavusi pelno.

Ką ji mėgina apgauti? Studijos valdžia visada siekdavo kuo daugiau pelno su kuo mažiau

išlaidų. Jei norėjo išsaugoti šou, Megan privalejo išgelbėti namą.

Ji ėmėsi veiksmų - nekreipdama dėmesio į šūksnius nubėgo prie namo. Akivaizdu, kad gaisro nėra, tik vanduo, daugybė viską griaušančio vandens. Megan įbėgo pro duris ir per virtuvę pasileido tiesiai į rūšį. Nors iš tiesų ji nežinojo, kaip išjungti purkštukus, atrodė logiška užsukti vandenį visame name. Prisiminė, kad matė rankenėlę prie skalbyklės ir džiovyklės.

Žinoma, rankenėlė buvo ten, kur ji ir tikėjosi, bet ją radus džiaugsmas tuoj pat išgaravo. Rankenėlė buvo pritaisyta labai aukštai. Taip aukštai nepasieks nei ji, nei joks kitas žmogus. Pasiryžusi iki jos užsikeberioti Megan nubrido link jos.

Lipant ant skalbyklės galvoje nenoromis sukosi mintis, ar ši naktis gali būti dar blogesnė.

Ant laiptų pasigirdus žingsniams Megan per petį sušuko:

- Sakiau eiti ant pievelės! - ji truktelėjo metalinį dangtelį, bet šis neatsidarė. - Tegu visi eina laukan. Ten saugiau, - išgirdusi vandens tekšėjimą Megan neteko kantrybės. - Sakiau...

- Lipk žemyn, kol nesusižeidei, - iš už nuga-

ros pasigirdo įsakymas.

Išgirdusi seksualaus šviesiaplaukio, mėlynačio, erzinančio, pasipūtusio šešių pėdų ir dviejų colių ūgio Samuelio Kelerio – galėjo lažintis, kad tai jis, – studijos apsaugos vadovo, kurį, savo nelaimei, pažinojo pernelyg gerai, žemą balsą, Megan sustingo.

Samuelis, arba Semas, kaip visi jį vadino, kelis pastaruosius mėnesius tiesiogiai koordinavo visą šou apsaugą, ypač filmavimo grupei vykstant į viešas atrankas. Megan turėjo daugybę progų įsitikinti, kad retas kuris gali taip gadinti nervus kaip Semas. Kai jis liepdavo šokti, visi pašokdavo. Jis nieko *neprašydavo*, tik įsakinėdavo. Kadangi šis įprotis ją beprotiškai erzino, niekaip nesuprato, kodėl vienu metu nori jį ir aprėkti, ir išrengti nuogai.

Tačiau ant tokių vyrukų kaip Semas ji nei reikaudavo, nei su jais miegodavo. Jai patiko subtilūs ir nuolankūs, o ne reikalaujantys dėmesio ir arogantiški vyrai. Semas visiškai nereagavo į jos kandžius atsakymus, kurie turėjo jį atstumti. Tiesą sakant, atrodė, kad jam patinka su ja imtis.

Ir kaip tik tada, kai Megan manė, kad Semo buvimas šalia užtikrins, jog naktis negali virsti dar didesniu košmaru, jos didžiausia baimė

pasitvirtino. Ji sutrikusi taip stipriai truktelėjo skydelio dangtelį, kad net išrietė užpakaliuką. Staiga Megan susigėdusi sustingo nepatogia poza. Semas, seksuali rakštis subinėj, dabar galėjo apžiūrinėti ją iš užpakalio, o ji buvo tikra, kad maži, skaisčiai rausvi šlapi šortukai nepaliko daug vietos fantazijai.

*****

Semas Keleris gal ir priklausė specialiosioms pajėgoms, gal ir buvo pratęs susivaldyti, laikė save džentelmenu, tačiau vis tiek buvo vyras. O dabar, nepaisant merkiančio šalto vandens, to vyro žvilgsnis buvo prikaustytas neapsakomai seksualaus, iškilaus Megan užpakaliuko. Tai reiškė, kad jis labai nori šios *uždraustos* moters. Uždraustos, nes jie kartu dirbo, o ji kiekvieną kartą, kai tik tarp jų įsižiebdavo kibirkštėlė, elgdavosi kaip ledo princesė.

- Lipk žemyn, Megan, - paliepė jis net neabejodamas, kad įsivels į ginčą, nes bjaurūs ginčai buvo ledo princesės gyvenimo dalis.

Ji dar kartą nesėkmingai truktelėjo skydo dureles.

- Kai tik užsuksiu vandenį.

- Aš tuo pasirūpinsiu, - pažadėjo jis. - Lipk žemyn, kol...

Jam nespėjus užbaigti Megan paslydo ir mėgino atgauti pusiausvyrą, bet jis nelaukė, kol pamatys, ar jai pasiseks nenukristi. Semas čiupo ją už ilgų, lieknų kojų.

- Semai! - pasipriešino ji spausdama rankas prie lubų ir pasimuisčiusi pažvelgė į jį. Jų žvilgsniai susitiko. Tarp jų tuoj pat įsiplieskė geismas. Abu suprato, kad ji pusnuogė, jo glėbyje ir tai ne pirmas kartas, kai jie apie tai galvoja.

- Paleisk mane, - tarė Megan, o jos balse suskambo ta pati panika, kurią jis išgirdavo kiekvieną kartą, kai tarp jų atsirasdavo neįveikiama trauka.

- Ir leisti tau nusilaužti gražųjį kaklą? - paklausė jis. - Tikrai ne, - ir nesuteikęs jai progos paprieštarauti uždėjo rankas jai ant liemens ir nukėlė ją nuo skalbyklės. Stovint apačioje tai buvo nelengva užduotis, ypač kai Megan prisiglaudė prie jo visu kūnu, o šortukai vos dengė jos užpakaliuką. Taip, vyras jo viduje buvo įsitempęs. Jis taip ilgai norėjo šios moters, kad negalėjo nereaguoti į jos kūno artumą.

- Ką darai? - supyko Megan. Jos klubai buvo priglundę prie jo, rankos prispaustos prie jo krūtinės - rankos, apie kurias jis svajojo ir troško

pajusti visu kūnu. Seksuali įtampa apgaubė juos kaip vanduo, nuo kurio vis dar negalėjo pabėgti.

Megan vis labiau nervinosi ir kartu pyko – kaip visada.

– Prakeikimas, Semai! Vanduo sugriaus ir namą, ir mano karjerą, – ji pasimuistė jo gniaužtuose, ir Semas nenoromis ją paleido. – Privalau užsukti vandenį.

O to padaryti jis jai neleis. Semas čiupo ją už rankos ir apsuko veidu į save. Megan buvo visiškai arti, taip arti, kad būtų galėjęs ją pabučiuoti, o jis velniškai to norėjo. Ir būtų pabučiavęs, bet ji buvo teisi – reikėjo užsukti vandenį.

– Užsispyrus moterie, – burbtelėjo jis. – Aš tuo pasirūpinsiu. Todėl čia ir atėjau. Be to, pamatęs, kad bėgi atgal į namą, supratau, kad gero nelauk.

Tolumoje pasigirdo sirenos, ir Semo žvilgsnis netyčia užkliuvo už Megan stangrių, rausvų spenelių, išryškėjusių po permatomais marškinieliais. Jis nenorėjo, kad tą patį vaizdą pamatytų visa gaisrininkų brigada.

– Semai! – paprieštaravo ji ir sukryžiuvo rankas ant krūtinės.

Semas ranka prisidengė akis, tarsi tai padėtų pamiršti jos tobulas krūtis.

- Atsiprašau, - tarė nuoširdžiai. Jis nenorėjo, kad Megan jaustųsi nesmagiai. Nė už ką. - Aš netyčia. Tai... tiesiog nutiko, - jis nusivilko liempaltį, kurį pasiėmė eidamas į namą, ir padavė jį jai. - Apsivilk, - tarė. - Kol gaisrininkai nepadarė tos pačios klaidos, - nuo tos minties jam suko vidurius.

Semas nuo jos nusisuko ir užsilipęs ant skalbyklės elektros skydelyje paspaudė mygtuką, kurio Megan nepastebėjo.

Megan iš nuostabos aiktelėjo.

- Aš tas dureles beveik atidariau.

Semas kreivai šyptelėjo, bet nieko nepasakė. Jam patiko, kad gali ją taip lengvai suerzinti - net visiškai nesistengdamas. Viršuje pasigirdo gaisrininkų balsai ir sunkūs, garsūs žingsniai.

Jis nušoko ant grindų. Vanduo apsėmė kojas iki čiurnų. Laimei, Megan jau buvo prisidengusi jo milžinišku liempalčiu, tačiau vis dar atrodė neįtikėtinai erotiškai.

Ji nusibraukė nuo veido plaukus. *Au naturel* jos veidas atrodė nepaprastai patraukliai. Abu sustingo.

Vandens lašai kabojo nuo jos storų, tamsių

blakstienų ir įrėmino žolės žalumo akis, kurios įdėmiai bėgiojo šlapiais Semo marškinėliais ir veidu.

Tarp jų vėl ėmė kauptis ta pati seksualinė įtampa.

- Lipkit viršun, - iš viršaus pasigirdęs vyriškas balsas privertė juos krūptelėti ir išsklaidė erotiškus kerus.

- Ateinam, - sušuko Semas ir vėl pažvelgė į Megan. - Geriau vėliau nei niekada, bet jei tai būtų buvęs tikras gaisras, kas nors galėjo nukentėti. Išsiaiškinsiu, kaip tai nutiko. Vienas iš mano vaikinų jau rūpinasi jūsų viešbučiu, - ir parodė jai lipti į viršų.

Staiga Megan pasijuto labai pažeidžiama.

- Aš... turint galvoje gaisrininkus ir tavo vaikina... na, ačiū už lietpaltį. Ir kad užsukai vandenį, - ir tuomet, kai jis jau pamanė, kad jie pažengė pirmyn, pridūrė: - Bet ir pati būčiau jį užsukusi. Man beveik pavyko.

Nors Semas žinojo, kad šypsena - ir greičiausiai juokas, kuris tuoj prasiverš, - tik sukels mūšį, negalėjo sulaikyti kylančių lūpų kampučių.

- Žinoma, - sutiko jis pasiryžęs jos mėgstamam katės ir pelės žaidimui....